

Kwartaalupdate

Bestuurdersaansprakelijkheid

Q2 2019

Introductie

In het tweede kwartaal van 2019 zijn er op www.rechtspraak.nl 59 uitspraken gepubliceerd waarin de ingestelde vordering gegrond was op bestuurdersaansprakelijkheid. Het betrof 3 uitspraken van de Hoge Raad, 28 uitspraken van gerechtshoven, 27 van rechtbanken en 1 van het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten. In deze Kwartaalupdate Bestuurdersaansprakelijkheid voor Q2 2019 is een selectie gemaakt uit deze uitspraken.

De navolgende onderwerpen komen aan bod:

- 01. Doorstart van activiteiten, onbetaald laten van vordering I (Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 28 mei 2019)** 2
- 02. Doorstart van activiteiten, onbetaald laten van vordering II (Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 mei 2019)** 4
- 03. Jaarrekening op tijd gedeponeed, toch aansprakelijk? (Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 mei 2019)** 6
- 04. Bestuurder niet aansprakelijk – onjuiste verwijzing naar Beklamel norm (Gerechtshof Den Haag 16 april 2019)** 8
- 05. Disculpatiemogelijkheid voor enig bestuurder? (Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 april 2019)** 10
- 06. Miljoenencollectie aan schilderijen blijkt miskoop – bestuurder aansprakelijk? (Gerechtshof Amsterdam 23 april 2019)** 12

01

Doorstart van activiteiten, onbetaald laten van vordering I

(Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 28 mei 2019)

Een tweetal uitspraken over het onbetaald laten van een vordering en het tegelijkertijd voortzetten van bedrijfsactiviteiten in een andere vennootschap. De schuldeiser ziet zich hierdoor beperkt in zijn mogelijkheden om zijn vordering alsnog voldaan te krijgen.

Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft zich in zijn arrest van 28 mei 2019 uitgelaten over de mogelijke aansprakelijkheid van de (indirect) bestuurder van Bouwbedrijf Tieben B.V. ("Bouwbedrijf Tieben") en Tieben Bouwbedrijf B.V. ("Tieben Bouwbedrijf"). Eerstgenoemde vennootschap is op 6 december 1993 opgericht, laatstgenoemde op 31 december 2013.

Bouwbedrijf Tieben heeft voor niet nader gespecificeerde personen ("eisers") bouwwerkzaamheden verricht. Eisers waren niet tevreden met de uitvoering van de werkzaamheden en hebben betaling van de vierde termijnfactuur van ruim EUR 50.000 opgeschort, Bouwbedrijf Tieben heeft hierop haar werkzaamheden stilgelegd.

Tussen eisers en Bouwbedrijf Tieben is het tot een procedure gekomen, waarbij eisers hebben gevorderd dat de aannemingsovereenkomst partieel zou worden ontbonden, een bedrag van EUR 40.000 als onverschuldigd betaald zou worden terugbetaald en Bouwbedrijf Tieben bovendien meer dan EUR 80.000 bij wijze van schadevergoeding zou betalen.

Bij tussenvonnis van 6 november 2013 is de overeenkomst partieel ontbonden. Vervolgens zijn bij eindvonnis van 30 maart 2016 ook de overige vorderingen van eisers toegewezen.¹

¹ Tegen het tussenvonnis van de rechtbank is bovendien tussentijds hoger beroep ingesteld. Bij arrest van 21 april 2015 is het vonnis van de rechtbank bekrachtigd en de zaak terugverwezen.

In de tussentijd is Tieben Bouwbedrijf opgericht, op hetzelfde adres als Bouwbedrijf Tieben. Bouwbedrijf Tieben heeft de vordering van eisers onbetaald gelaten. Hierop hebben eisers de (onmiddellijk en middellijk) bestuurders van Bouwbedrijf Tieben aansprakelijk gesteld voor de door hen geleden schade, bestaande uit de onbetaald gelaten veroordeling van de rechtbank Noord-Nederland tot betaling van een bedrag van bijna EUR 120.000. Overigens is ook Tieben Bouwbedrijf door eisers aansprakelijk gesteld, primair uit hoofde van vereenzelviging en subsidiair uit hoofde van onrechtmatige daad. De rechtbank heeft de vorderingen van eisers toegewezen, waarna de bestuurders en Tieben Bouwbedrijf hoger beroep hebben ingesteld.

In hoger beroep buigt het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden zich over de vraag of de bestuurders, naast Bouwbedrijf Tieben, aansprakelijk kunnen zijn. Hierbij geeft het hof een nuttige uiteenzetting over de mogelijke aansprakelijkheid van de bestuurders van Bouwbedrijf Tieben, onder verwijzing naar het arrest Ontvanger/Roelofsen: de bestuurder van een vennootschap kan, naast de vennootschap zelf, aansprakelijk zijn indien hij namens de vennootschap heeft gehandeld ofwel heeft bewerkstelligd of toegelaten dat de vennootschap haar wettelijke of contractuele verplichtingen niet nakomt. Van onrechtmatig handelen zal slechts sprake kunnen zijn als de bestuurder hierbij een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.

Het hof overweegt dat de bestuurders reeds bij het tussenvonnis van 6 november 2013 er rekening mee konden en moesten houden dat eisers in de toekomst een vordering op Bouwbedrijf Tieben zouden willen verhalen. Omdat de bestuurders naar het oordeel van het hof onvoldoende hebben onderbouwd waarom het nodig was om kort na dit tussenvonnis (in december 2013) Tieben Bouwbedrijf op te richten (met dezelfde activiteiten, hetzelfde vestigingsadres, vrijwel identieke handelsnamen en bovendien dezelfde domeinnaam), oordeelt het hof dat de bestuurders zonder noodzaak de inkomensstroom van Bouwbedrijf Tieben hebben beëindigd en de ondernemingsactiviteiten hebben verhangen naar Tieben Bouwbedrijf (en op die wijze betaling door Bouwbedrijf Tieben hebben gefrustreerd). Het hof bevestigt dat de bestuurders een persoonlijk ernstig verwijt valt te maken van dit handelen, en bevestigt het oordeel van de rechtbank.

02

Doorstart van activiteiten, onbetaald laten van vordering II

(Gerechtshof 's-Hertogenbosch 14 mei 2019)

Het Gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft eveneens een arrest gewezen waarin de activiteiten van een vennootschap lijken te zijn verhangen naar een andere vennootschap. De vordering van een derde partij op de eerste vennootschap is vervolgens onbetaald gelaten, terwijl bovendien geen enkel verhaal wordt geboden.

Appellant is actief als ondernemer in de uitvaartverzorging, eerst via een eenmanszaak, maar vanaf 2007 via een holdingvennootschap en een werkmaatschappij. Appellant schakelt eveneens in 2007 geïntimeerde in, die hem adviseert omtrent de bouw van een rouwcentrum. Over de door geïntimeerde verrichte activiteiten ontstaat een geschil tussen partijen, wat uiteindelijk resulteert in het arrest van het gerechtshof 's-Hertogenbosch van 24 juli 2015, waarin de werkmaatschappij wordt veroordeeld een bedrag van ruim EUR 171.000 aan geïntimeerde te betalen. Een week later wordt het arrest aan de werkmaatschappij betekend, maar blijft nog iedere betaling uit. Enige weken later richt appellant een nieuwe vennootschap op, eveneens op het gebied van uitvaartverzorging.

Op 16 september 2015 wordt de werkmaatschappij ontbonden en enige dagen later uitgeschreven uit het Handelsregister. Geïntimeerde lijkt met lege handen te blijven staan.

Geïntimeerde gaat echter over tot het dagvaarden van appellant, zijn holdingvennootschap en de nieuw opgerichte vennootschap. De vorderingen tegen deze drie partijen zijn op hetzelfde feitencomplex gebaseerd, maar hebben een afwijkende grondslag. Het is bovendien interessant om in de uitspraak van het hof te lezen dat ten aanzien van de vorderingen tegen de verschillende gedaagde partijen wordt verwezen naar verschillende arresten van de Hoge Raad:

- Bij appellant betreft dit bestuurdersaansprakelijkheid op grond van het arrest Ontvanger / Roelofsen.

- Bij de holdingvennootschap van appellant wordt aansprakelijkheid ook aangevoerd uit hoofde van het Comsys arrest: als moedervenootschap van de werkmaatschappij zou de holdingvennootschap de zorgplicht jegens geïntimeerde hebben geschonden.
- Bij de nieuw opgerichte vennootschap wordt aansprakelijkheid aangevoerd uit hoofde van een vermeend oogmerk om misbruik te maken van identiteitsverschil (onder verwijzing naar het arrest Rainbow).

De rechtbank heeft in eerste aanleg de vorderingen toegewezen. Het hof volgt dit oordeel van de rechtbank in belangrijke mate. Het hof overweegt dat de nieuw opgerichte vennootschap in belangrijke mate dezelfde activiteiten verricht als de werkmaatschappij, maar dat er geen overtuigende bedrijfseconomische redenen waren (en derhalve ook niet zijn aangevoerd) om de werkmaatschappij te liquideren en de exploitatie van de onderneming onder een nieuwe vennootschap voort te zetten. Het hof oordeelt bovendien dat dit uitsluitend is gedaan om de schuld van geïntimeerde onbetaald te kunnen laten. Hierdoor zou de aansprakelijkheid van appellant vast staan.

Deze beide uitspraken laten zien dat bestuurders van vennootschappen ook persoonlijk kunnen worden aangesproken indien schulden van hun vennootschappen (al dan niet na een gerechtelijke veroordeling) onbetaald worden gelaten. Er kunnen vanzelfsprekend bedrijfseconomische redenen bestaan om de ene vennootschap te liquideren en activiteiten binnen een andere vennootschap voort te zetten. Het is dan wel zaak om voldoende oog te houden voor eventuele schuldeisers van de te liquideren vennootschap.

03

Jaarrekening op tijd gedeponeerd, toch aansprakelijk?

(Gerechtshof 's-Hertogenbosch 7 mei 2019)

Het gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft zich in zijn arrest van 7 mei 2019 moeten uitlaten over de mogelijke aansprakelijkheid van de bestuurder van een failliete vennootschap uit hoofde van een vermeende schending van de publicatieplicht. Hoewel jaarrekeningen steeds tijdig waren gedeponeerd, bleek toch niet alles in orde te zijn.

Appellant heeft samen met zijn partner in 2005 een Belgische vennootschap opgericht die zich toelegt op de productie, in- en verkoop van epoxyharsen. In 2008 draait de vennootschap voor het eerst break-even, waarna appellant en zijn partner besluiten te gaan investeren. Zij trekken een tweetal investeerders aan en richten een tweetal Nederlandse B.V.'s op (waarbij een van de B.V.'s (B.V. 1) alle aandelen in de Belgische vennootschap en in de andere B.V. (B.V. 2) gaat houden). Appellant houdt 80% van de aandelen, de overige 20% wordt door de beide investeerders gehouden.

B.V. 1 fungeert vooral als holdingvennootschap, B.V. 2 produceert voor de Belgische vennootschap. Uit dien hoofde huurt B.V. 2 productiecapaciteit bij een andere vennootschap (B.V. 3). De Belgische vennootschap slaat de producten vervolgens op bij weer een ander bedrijf, waar in 2011 brand uitbreekt (met een verlies van EUR 73.000 aan grondstof als gevolg). Daarnaast ondervindt ook B.V. 2 problemen: als gevolg van problemen bij B.V.3 kan zij zelf niet voldoen aan haar verplichtingen jegens de Belgische vennootschap. Om de problemen compleet te maken wordt ook de kredietrelatie van de Belgische vennootschap beëindigd.

Mede als gevolg van deze problemen wordt in september 2014 – nadat een reorganisatieplan is mislukt – de Belgische vennootschap failliet verklaard, B.V. 1 en B.V. 2 volgen niet veel later, in december 2014.

De curator van B.V. 1 en B.V. 2 spreekt hun bestuurder (appellant) aan uit hoofde van

bestuurdersaansprakelijkheid. Hierbij stelt de curator onder andere dat appelland in de drie jaren voorafgaand aan het faillissement de boekhoud- en publicatieplicht zou hebben geschonden. In 2011 en 2012 zouden de jaarrekeningen van B.V. 1 en B.V. 2 weliswaar tijdig zijn gedeponerd, maar hierbij zou niet de aantekening zijn gemaakt dat de betreffende jaarrekeningen door de ava zijn goedgekeurd en vastgesteld. Als gevolg hiervan zou de schending van de boekhoudplicht vaststaan, wat zou leiden tot het onweerlegbaar rechtsvermoeden dat sprake is geweest van onbehoorlijke taakuitoefening. Op de jaarrekeningen zou slechts hebben gestaan dat ze door de bestuurder waren vastgesteld.

De rechtbank gaat mee in dit oordeel van de curator en oordeelt bovendien dat appelland onvoldoende gronden zou hebben aangevoerd ter weerlegging van het vermoeden dat de onbehoorlijke taakuitoefening een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest. De rechtbank wijst dan ook de vorderingen van de curator toe.

In hoger beroep gaat het hof mee in het oordeel van de rechtbank dat sprake is van onbehoorlijke taakuitoefening. Voor appelland is de uitkomst echter wel gunstiger dan bij de rechtbank: het hof oordeelt dat hij het vermoeden dat de onbehoorlijke taakuitoefening een belangrijke oorzaak van het faillissement is geweest, heeft weten te ontzenuwen. Hierbij verwijst het hof naar de verschillende omstandigheden waardoor de verschillende vennootschappen in zwaar weer terecht zijn gekomen. Overigens laat het hof in het midden of werkelijk sprake is geweest van schending van de boekhoudplicht en/of de publicatieplicht.

Deze uitspraak laat het belang zien van het op juiste wijze deponeren van vastgestelde jaarrekeningen. Bestuurders doen er goed aan te (laten) verifiëren dat hierbij alle voorgeschreven stappen zijn gezet. Anders lopen zij het risico om bij een eventueel faillissement, ondanks dat jaarrekeningen wel tijdig zijn gedeponerd, alsnog met succes te kunnen worden aangesproken voor het volledige boedeltekort.

04

Bestuurder niet aansprakelijk – onjuiste verwijzing naar Beklamel norm

(Gerechtshof Den Haag 16 april 2019)

Het gerechtshof Den Haag laat in een uitspraak van 16 april 2019 zien dat het onbetaald laten van facturen niet hoeft te leiden tot aansprakelijkheid van de bestuurder van de betreffende vennootschap.

Revolt Holding B.V. houdt alle aandelen in Revolt Evenementen B.V. Tezamen met A&R Holding B.V. houdt Revolt Holding alle aandelen in About Last Night B.V., die op haar beurt weer alle aandelen in After Vest houdt.

Revolt Evenementen en After Vest krijgen een geschil met de vennootschap Events, die zich bezig houdt met catering, materiaalverhuur en de levering van dranken aan evenementen en festivals. After Vest en Revolt Evenementen hebben verschillende facturen van Events onbetaald gelaten, waarna Events is overgegaan tot het leggen van conservatoir derdenbeslag.

De drie partijen bereiken in juli 2016 overeenstemming en sluiten een vaststellingsovereenkomst: een bedrag van EUR 20.000 wordt ineens betaald vanuit After Vest, EUR 20.000 aan de bestuurder van Events en een bedrag van EUR 40.000 dient rechtsreeks te worden overgemaakt aan de bestuurder van Events door de organisatoren van het evenement Vestival (op wie After Vest zelf nog een vordering van EUR 105.000 zou hebben). Laatstgenoemde betaling vindt echter niet plaats, waarna Events zowel After Vest als haar (indirect) bestuurder aanspreekt tot betaling.

Events stelt dat de (indirect) bestuurder van After Vest onrechtmatig heeft gehandeld omdat hij namens After Vest afspraken heeft gemaakt terwijl hij zou hebben geweten dat After Vest de betreffende afspraken niet zou kunnen nakomen; een verwijzing naar de Beklamel-norm. De bestuurder zou namelijk hebben geweten dat After Vest

geen vordering had op Vestival (en dat Vestival dus ook niet het bedrag van EUR 40.000 zou betalen).

De rechtbank heeft de vordering tegen After Vest toegewezen, maar de vordering tegen de bestuurder afgewezen. De rechtbank overwoog hierbij dat Events weliswaar een schade van EUR 40.000 heeft geleden, maar dat zij deze vordering reeds had voordat zij de vaststellingsovereenkomst met After Vest had gesloten. De schade is dus niet het gevolg geweest van het aangaan van de vaststellingsovereenkomst.

In hoger beroep oordeelt ook het hof dat van belang is dat de vordering van Events reeds bestond ten tijde van het aangaan van de vaststellingsovereenkomst en dus reeds op dat moment onverhaalbaar was. De schade was dus toen al ingetreden. Een eventuele onjuiste mededeling van de bestuurder van After Vest in het kader van de vaststellingsovereenkomst kan daarin volgens het hof dus geen verandering hebben gebracht. Ook als de verweten gedraging zou worden weggedacht, zou Events hebben gezeten met een vordering van EUR 40.000.

Ook het hof oordeelt dus dat geen sprake is van aansprakelijkheid van de bestuurder van After Vest voor het onbetaald laten van de vordering van Events.

05

Disculpatiemogelijkheid voor enig bestuurder?

([Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 9 april 2019](#))

Het hof Arnhem-Leeuwarden heeft zich in een uitspraak van 9 april 2019 uitgelaten over de vraag of de enig bestuurder van een vennootschap, ter afwering van aansprakelijkheid, een disculpatiegrond kan aanvoeren.

De zaak draait om de enig bestuurder van de vennootschap iFix Today Holding B.V. (iFix Holding), op haar beurt bestuurder en enig aandeelhouder van iFix Today B.V. In de periode tussen 16 februari en 14 september 2016 werd iFix Holding eveneens door een ander persoon (B) bestuurd.

Vanaf 1 september 2016 heeft iFix Today een winkelruimte gehuurd van de Stichting Achmea Dutch Retail Property Fund (de stichting) voor de duur van vijf jaar. De huurovereenkomst is pas op 2 november 2016 schriftelijk vastgelegd en ondertekend door de indirect bestuurder van iFix Today. In de overeenkomst staat vermeld dat iFix Today wordt vertegenwoordigd door iFix Holding, op haar beurt vertegenwoordigd door haar beide bestuurders. Op het moment van ondertekening was B echter niet langer bestuurder van iFix Holding.

iFix Today heeft vanaf het moment dat huur verschuldigd werd (1 november 2016) alle vorderingen onbetaald gelaten. Op 18 april 2017 is iFix Today in staat van faillissement gesteld, drie maanden later is het faillissement vanwege gebrek aan baten opgeheven.

De stichting heeft – voordat iFix Today failliet was verklaard – zowel iFix Today, iFix Holding als de bestuurder gedagvaard en daarin onder meer betaling van achterstallige huur gevorderd (in totaal ruim EUR 12.000). De vordering tegen de bestuurder is gebaseerd op de Beklamel-norm. Bij verstek zijn de vorderingen van de stichting toegewezen.¹

¹ De vordering tegen iFix Today is, als gevolg van het faillissement, ingetrokken.

De bestuurder is in verzet gekomen tegen het verstekvonnis en heeft betwist dat sprake zou zijn van een persoonlijk ernstig verwijt. De problemen van iFix Today zouden zijn veroorzaakt door B. Omdat iFix Holding niet in verzet is gekomen (terwijl zij, gelet op het verzet van haar bestuurder, wel bekend kan worden verondersteld met het vonnis), staat naar het oordeel van de rechtbank vast dat iFix Holding onrechtmatig heeft gehandeld jegens de stichting. Als enig bestuurder van iFix Holding kan de bestuurder zich volgens de rechtbank niet disculperen, en staat ook zijn aansprakelijkheid vast.

In hoger beroep oordeelt het hof ten aanzien van de mogelijke aansprakelijkheid van de bestuurder als volgt. Eventuele aansprakelijkheid van de bestuurder is gebaseerd op de aansprakelijkheid van iFix Holding als rechtspersoon-bestuurder van iFix Today (artikel 2:11 Burgerlijk Wetboek). De bestuurder van een rechtspersoon-bestuurder kan volgens het hof een disculpatiegrond aanvoeren, als de betreffende disculpatiegrond ook toekomt aan de bestuurder (in dit geval dus iFix Holding). Ook de bestuurder kan zich volgens het hof in principe dus disculperen door te stellen, en zo nodig te bewijzen, dat hem geen persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt.

In casu slaagt de poging van de bestuurder om zich te disculperen niet. Naar het oordeel van het hof valt niet in te zien dat een financieel gezonde onderneming dusdanig in de problemen zou komen door een financiële strop van EUR 16.000 (veroorzaakt door kennelijke bestellingen voor dat bedrag die B namens iFix Today zou hebben gedaan, maar vervolgens bij zichzelf zou hebben laten bezorgen) zou leiden tot schending van verplichtingen uit een huurovereenkomst. Bovendien zouden de gewraakte bestellingen pas zijn gedaan nadat iFix Today betalingen aan de stichting had dienen te verrichten.

De bestuurder slaagt volgens het hof niet in zijn stelplecht en wordt dus niet in de gelegenheid gesteld om bewijs te leveren.

06 Miljoenencollectie aan schilderijen blijkt miskoop – bestuurder aansprakelijk?

(Gerechtshof Amsterdam 23 april 2019)

Een collectie waardevolle schilderijen blijkt voor een deel uit vervalsingen te bestaan en dus aanzienlijk minder waard dan gedacht. Kan de bestuurder van de verkopende vennootschap hiervoor aansprakelijk worden gesteld?

All Art Initiatives B.V. (AAI) is actief op het gebied van de organisatie van congressen en beurzen en het tentoonstellen van kunst. Ook beheert AAI zelf een kunstcollectie.

X is enig aandeelhouder en bestuurder van een houdstermaatschappij binnen de Medcos groep. De Medcos groep bevindt zich in financieel zwaar weer. In het kader van een herfinanciering wordt gekeken of de kunstcollectie van X bij een nieuwe financiering kan worden betrokken. In dat kader wordt de kunstcollectie getaxeed door een deskundige, die de volledige collectie waardeert op EUR 3,7 miljoen. Voor de herfinanciering draagt X zijn kunstcollectie over aan de houdstermaatschappij, die op haar beurt de kunstcollectie verkoopt en overdraagt aan AAI voor EUR 1,6 miljoen. De houdstermaatschappij verstrekt onder meer de garantie aan AAI dat er geen omstandigheden zijn die de getaxeerde waarde van de kunstcollectie negatief kunnen beïnvloeden.

De collectie blijkt echter grotendeels uit vervalsingen te bestaan en daarom veel minder waard te zijn dan de waarde die in het taxatierapport stond opgenomen. AAI start vervolgens een procedure tegen zowel X als de houdstermaatschappij. De vordering tegen de houdstermaatschappij wordt toegewezen.¹

¹ De houdstermaatschappij kan niet aan de betalingsverplichting uit het vonnis voldoen en wordt op verzoek van AAI failliet verklaard.

In hoger beroep staat de vraag centraal of X aansprakelijk kan zijn voor de door AAI geleden schade. AAI stelt dat X een op hem persoonlijk rustende zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden (een verwijzing naar de arresten Spaanse Villa en Tulip Air) en dat sprake is van bestuurdersaansprakelijkheid (Ontvanger / Roelofsen). AAI meent dat X wist dat de collectie deels uit vervalsingen bestond en niettemin namens de houdstermaatschappij de transactie met AAI heeft gesloten. Zo zou X zeker in staat zijn geweest te beoordelen of de schilderijen echt waren. Ook ontbraken certificaten.

Het hof meent dat niet kan worden aangenomen dat X bewust het risico van non-conformiteit heeft genomen. Ook bestaan volgens het hof onvoldoende aanknopingspunten voor de stelling dat X moet hebben geweten dat de collectie niet authentiek was. Ten slotte oordeelt het hof ook dat onvoldoende is gebleken van kwade trouw aan de zijde van X. Het hof bekrachtigt dan ook het vonnis van de rechtbank.

Een vraag over bestuurders-aansprakelijkheid?

Neem contact op met een van onze specialisten

Maurice Verhoeven

Partner / Advocaat

 +31 6 2036 4060

 m.verhoeven@ploum.nl

Lennard van den Berg

Advocaat

 +31 6 8396 7265

 l.vandenberg@ploum.nl

Thomas Munnik

Advocaat

 +31 6 2248 1755

 t.munnik@ploum.nl